MAF Mediju atbalsta fonds | Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikāciju saturu atbild SIA "Kurzemes Vārds".

Peldētāju dzīvības sardzē

● ILZE OZOLIŅA

Vasarā viļņu spēles jūrā ne vienu vien vilina ķert asas izjūtas. Nebūt nav jādodas dziļumā, lai izbaudītu atrakciju, ko nodrošina bangas. Pa viļņiem var palēkāt, nirt tiem cauri, vai ļauties, lai bangas izsnes krastā. Taču kombinācijā ar spēcīgām straumēm jūra kļūst ļoti bīstama. Jūlija nogalē Liepājā, jūrā pie Ziemeļu mola, to piedzīvoja divas 13 un 16 gadus vecas meitenes. Par laimi, tobrīd tuvumā atradās Nacionālo bruņoto spēku (NBS) karavīrs Marks Veinbergs, kurš pamanīja nelaimē nokļuvušās meitenes un steidzās viņām palīgā.

Nelaimē nonākušās meitenes skaļi nesauca pēc palīdzības, tomēr Marks Veinbergs apjautis, ka abas nonākušas ļoti bīstamā situācijā. "Viļņi un straumes viņas nesa uz mola akmeņu pusi," pastāsta jaunietis.

Pieredzējuši pludmales glābēji atzīmē – jūra ir ļoti dzīva un mainīga, vienā brīdī tā var būt rāma, bet jau nākamajā – nemierīga.

Citi, visticamāk, nepamanīja

24. jūlija pēcpusdienā 23 gadus vecais Marks Veinbergs savā brīvdienā bija nolēmis doties jūrā sērfot. Ar sērfošanu viņš sācis nodarboties pirms gada, taču todien, iebrienot ūdenī, sapratis, ka šoreiz no pārvietošanās pa viļņiem ar dēli labāk atteikties, jo jūra bijusi ļoti nemierīga. Ejot uz krastu, Marks jūrā pamanījis divas meitenes, kuras viļņi un straume nesuši uz mola pusi. Puisis sapratis, cik tas bīstami, jo meitenes var uztriekt uz mola akmeņiem. Viņš meitenēm piepeldējis klāt un painteresējies, vai nepieciešamas palīdzība. Saņemot apstiprinājumu, Marks meitenēm atdevis savu sērfa dēli, lai viņām būtu, kur pieturēties, pēc tam pats piepeldējis tuvāk molam, lai sasauktu cilvēkus un lūgtu viņus piezvanīt glābējiem. Puisis pie meitenēm palicis un mēģinājis viņas nomierināt, līdz ieradās Valsts policijas darbinieki, kuri, pametot glābšanas riņķi, palīdzējuši peldētājām nokļūt krastā.

Marks atceras, ka gaidot glābējus, visi trīs centušies attālināties no mola akmeņiem, taču straumes un viļņi rāvuši peldētājus vēl vairāk dziļumā.

"Mūs varēja uztriekt uz akmeņiem. Par to arī bija vislielākais nemiers," stāsta Marks.

Meitenes bijušas ļoti satraukušās. Lai gan tobrīd pludmalē atpūtušies un jūrā plunčājušies vēl vairāki cilvēki, visticamāk, neviens cits nav pamanījis, ka viņām nepieciešama palīdzība.

"Nejūtos kā varonis šajā situācijā. Ir cilvēki, kas citus glābj ikdienā, taču viņiem netiek veltīti raksti avīzēs, viņus nerāda televīzijā. Viņu priekšā jūtos nedaudz neērti," teic Marks, kurš no sev veltītās sabiedrības uzmanības jūtas apmulsis.

Pēc tam, kad viņam veltītā pateicība tika nopublicēta vietnē "Facebook", puisim rakstījuši daudz cilvēki – gan draugi, gan svešinieki. "Teica, ka esmu malacis un ka lepojas ar mani," smaidot pauž Marks, kuram ir brālis un divas jaunākas māsas. Tagad viņam ir vēl divas māsas – izglābtās meitenes, kuras pagājušonedēļ, sastopoties ar Marku, savu varoni pateicībā vairākkārt apskāva. Ar asarām acīs paldies puisim teica arī meiteņu mammas.

Abas draudzenes šajā vietā peldēties devušās ne reizi vien, taču līdz tam nekad nav nonākušas tik bīstamās situācijās. Marks pauž gatavību abām meitenēm iemācīt pamata prasmes sērfošanā, kas viņām turpmāk palīdzētu drošāk justies jūrā. Jaunākā no meitenēm laikrakstam gan pastāsta, ka pēc notikušā joprojām jūt trauksmi un tagad pret jūru izturas ar lielu bijību. "Bija ļoti bail," atzīst arī vecākā no izglābtajām meitenēm. Arī viņa pauž apņemšanos jūrā vairs nepeldēties, ja tajā būs viļņi.

"Šādi cilvēki ir zelta vērti"

Pēdējo gadu laikā mūspusē bijuši vairāki gadījumi, kad cilvēki pašaizliedzīgi metušies palīgā nelaimē nonākušajiem. 2019. gada vasarā liepājnieks Aleksandrs Kameņevs O. Kalpaka ielā pamanījis, ka no dzīvojamās mājas nāk melni dūmi, steidzās glābt cilvēkus. Viņš, riskējot ar savu veselību, ar roku izsita loga stiklu, iekļuva dzīvoklī un izglāba trīs mazus bērnus. Par to vēlāk viņš saņēma balvu "Latvijas lepnums".

Pagājušā gada janvārī grobiņniece Krista Lauva izglāba zēnu, kurš bija iekritis dīķī, bet pērn agrā pavasarī automehāniķis Aivars Andersons Tosmares ezera pievadkanālā metās palīgā slīkstošam vīrietim. > >

KĀ PALĪDZĒT?

- Slīcēju var glābt tikai cilvēks, kurš labi apguvis peldēšanas tehniku un zina paņēmienus, kā satvert cietušo un izvilkt viņu krastā. Vienlaicīgi jāparūpējas par savu drošību, izmantojot kādu peldlīdzekli (piemēram, bumbu, piepūšamās rotaļlietas u.tml.).
- Slīcējam var sniegt palīdzību no krasta, pametot virvi vai kādu peldošu priekšmetu, kas palīdzētu noturēties virs ūdens.
- Nelaimes gadījumā nekavējoties izsauciet glābējus pa tālruni 112, pēc iespējas precīzāk norādot nelaimes vietas koordinātes un piebraukšanas iespējas. Glābēji jāsagaida un jānorāda cietušā atrašanās vieta!

AVOTS: VUGD

ES DOMĀJU TĀ: **VAI ESAT KĀDU GLĀBIS?**

Jānis – liepājnieks:

– Laikam nē. Ja notiek nelaime, ir jācenšas palīdzēt, bet noteikti jāsauc arī profesionāli glābēji, mediķi. Viņiem tomēr ir profesionālas iemaņas. Cilvēks parastais, glābjot otru, var nodarīt pāri kā sev, tā nelaimē nonākušajam.

Danute Bučniene – strādā:

– Nē, man paveicies, ka nav nācies nevienu glābt. Ja vajadzētu, es palīdzētu. Vai es mestos ūdenī, to simtprocentīgi gan nevaru pateikt... Vienaldzīga es noteikti nepaliktu. Mums, cilvēkiem, jābūt atsaucīgiem, bet šķiet, ka ļoti daudz tādu, kam viss tomēr vienalga.

Vaidutas Gurskas – tūrists:

– Esmu glābis slīcēju, 16 gadus vecu puisi, kas peldējās un sāka slīkt ezerā. Biju netālu, reaģēju ātri un reanimāciju nevajadzēja. Tajā brīdī neko nedomāju, bija tikai liels stress, adrenalīns. Pēc visa notikušā jutos labi. Tā ir jādara, jāpalīdz, kad iespējams.

Jolanta Kramerovska – atpūtniece:

– Nejauši garām ejot, vienu reizi svešai sievietei izglābu dzīvību restorānā "Lido". Viņa bija aizrijusies ar ēdienu. Neviens apkārtējais nezināja ko darīt. Es biju kaut kur redzējusi, kā jāpalīdz pie aizrīšanās. Iespējams, to mācīja autoskolā. Mēs esam cilvēki, tāpēc mums jāpalīdz cits citam.

Ziedonis Skaldis – pašnodarbinātais:

– Pirms gadiem trim mēģināju glābt bērnus no dūmiem O. Kalpaka ielā. Ieskrēju iekšā, gribēju atlauzt durvis, nesanāca. Kaimiņi vispār nezināja, kas notiek. Tikmēr kāds cits cilvēks bija varonīgāks par mani un no ārpuses ar roku sasita loga stiklu un bērnus izglāba. Viņi aizslēgtā dzīvoklī bija aizsvilinājuši dīvānu. Pārmetu sev, ka nebiju pietiekami aktīvs un pašaizliedzīgs.

DAIGA LUTERE
EGONA ZĪVERTA FOTO